

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1248. Usque Ad Annum 1276

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1765

VD18 90118243

§.42. S. Richardus Cicestriensis moritur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66255](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66255)

S. Richardus Cicestriensis moritur.

Hoc anno celebres duos Episcopos Angliæ mors abstulit Richardum Cicestriensem ac Robertum Lincolniensem. Ille a Papa jussus populos ad crucis militiam pro Palæstina accendere, ab Ecclesia sua duxit initium: & maritimis in locis hoc fungens munere Cantuariam, tum Dorobernium venit jam decem diebus æger. Nec tamen labore abstulit: sed quotidie dicebat e suggestu, & sacramenta Pœnitentiæ, Confirmationis, ac Ordinum administrabat, donec cunctis viribus exhaustus esset. Dorobernii, cum in hospitali domo habitaret, ab ejus Præfecto rogatus, ut cœmeterii ædiculam in honorem S. Edmundi Cantuariensis extructam dedicaret, fecit cum gaudio, ac de his ceremoniis verba faciens, Quamdiu sum Episcopus, inquiebat, ardentem cupi unum saltem templum sancto Domino meo consecrare, priusquam morerer. Deo gratias ago, quod desiderium meum frustratus non sit. Scio mortem imminere mihi, quam in vestras commendo preces.

Altero die sacrum audiens subita animi defectione concidit. Missus in lectum, se inde non surrecturum dixit, jussitque

Sæcul. XIII.
A.C. 1253.

Mart. Rom.
3. Apr.

suas exequias præparari. Reapse triduo post animam efflavit die lunæ 3 Apr. 1253 quinquagesimum sextum circiter ætatis annum, Episcopatus nonum agens, si ab ejus electione ordiamur numerum. Corpus Cicestriam relatum, & in templo Cathedrali ad aram, quam ille S. Edmundo dicaverat, humatum est, ubi deinde multa fiebant miracula. Et vero post annos novem Papa Urbanus IV. cœlestes illi publicosque honores decrevit, nimirum 20 Febr. 1262 & Ecclesia die mortis ejusdem memoriam colit.

§. XLIII.

Roberti Capitonis de curia Romana querimonie.

Id. p. 749.

Robertus Capito Episcopus Lincolnien-
sis famam nomenque collegerat pu-
ritate vitæ, doctrina, morumque probita-
tis ac disciplinæ studio: sed hoc amara
verborum immoderatione maculavit.
Hoc ipso anno, cum præceptum Pontifi-
cium, quod justum non censuit, accepis-
set, Episcopis, qui hoc ipsi miserant, ita
scripsit: Apostolicis mandatis reverenter
obedio. Sed iis contraria pro sanctæ Se-
dis honore abnuo. Utrumque me jubet
Deus. Apostolica vero mandata non
possunt esse talia, ni consentanea sint
doctrinæ Apostolorum & ipsius JESU
Christi,